

מאמר להבין ענין הנגעים – ה'תשמ"א

מאת
כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבנ"מ זי"ע

שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ מצורע, שבת הגדול, ה'תשפ"ד

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וארבע לבריאה

שנת השבעים וחמש לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע

מוקדש

לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו

כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

התמים **מרדכי הכהן** שיחיו

בקשר עם התחלת הנחת תפילין שלו

יום הבהיר י"א ניסן ה'תשפ"ד

נדפס על ידי ולזכות הוריו

הרה"ת ר' **יוסף יצחק הכהן** וזוגתו מרת **נחמה דינה** שיחיו

וכל יוצאי חלציהם שיחיו

ולזכות זקניהם

הרה"ת ר' **זאב יחזקאל הכהן** וזוגתו מרת **רישא** שיחיו

לאורך ימים ושנים טובות ובריאות

כ"ץ

במרז"ל שלישי במשנה, דבזה נכלל הלכות פסוקות שבכל הדורות ועד בכל זה בכלל משנה יחשב. ועיין בהלכות תלמוד תורה לרבנו הזקן.

התקוה שיש לו קביעות עתים בלימוד פנימיות התורה שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, קביעות בכל יום ובהוספה ביום השבת אשר קדש הוא לה', וכמבואר גודל ההכרח בזה בכ"מ ומהם בקונטרס עץ החיים לכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, ובהקדמת הרח"ו לשער ההקדמות, תלמיד האריז"ל החי, דברים נפלאים בנוגע לימוד חלק תורה זו.

בברכה לבשו"ט בכל האמור

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

בס"ד.

פתח דבר

לקראת יום הבהיר י"א ניסן הבעל"ט, הננו מוציאים לאור: (א) מאמר ד"ה להבין ענין הנגעים כו', שנאמר בהתועדות ש"פ מצורע, ז' ניסן ה'תשמ"א (בהוצאה חדשה ומתוקנת). (ב) ר"ד י"א ניסן ה'תשל"ה* (אחר תפלת מנחה). (ג) ברכה לפני עריכת הסדר, ליל א' דחג הפסח ה'תשל"ו — הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתב (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנוכח תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ט' ניסן, ה'תשפ"ד

שנת השבעים וחמש לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע

ברוקלין, נ.י.

(* בפעם הראשונה — מרשימותיו של מברך הברכה, הרה"ת ר' משה פינחס הכהן ע"ה כ"ץ. נמטר לנו ע"י נכדו ר' יוסף יצחק הכהן ש"י לזכות אביו ר' זאב יחזקאל הכהן ש"י בן מינדל.)

©

Published and Copyright 2024 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5784 • 2024

Printed in the United States of America

במרז"ל שלישי במשנה: קידושין ל, א ("לעולם ישלש אדם שנותיו כו"). וש"נ.
ועד : בהעתק המזכירות יש כאן מקום חלק. ואולי צ"ל: ימינו אלה (שנכתב גם בשורה שלפני). וראה רא"ש סנהדרין פ"ד ס"ו (הובא בטור חו"מ סכ"ה).
בהלכות תלמוד תורה לרבנו הזקן: רפ"ב.

בלימוד פנימיות התורה .. ובהוספה ביום השבת: ראה קונטרס עץ החיים ספכ"ה. תו"מ התועדות ח"ב (תשי"ד ח"ג) ע' 204 ואילך, ובהנסמן שם.
אשר קדש הוא לה: ע"פ בשלח טז, כג. תשא לא, יד-טו. ועוד. וראה פע"ח שער השבת (שי"ח) ספכ"א. ובכ"מ.
ובהקדמת הרח"ו לשער ההקדמות: נדפסה ג"כ בהוספה לקונטרס הנ"ל.

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203

(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחי

הוספה

בי"ה, כדי ניסן תשכ"ג
ברוקלין

האברך ארי' יעקב שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מכ"ג ניסן, בו שואל ע"ד מאמרי רז"ל בנוגע ליצר הרע, שלכאורה סותרים זא"ז, בכ"מ כתוב שהוא בעצמו אינו מורד וכו' ובכ"מ להיפך.

שני מאמרי רז"ל יסודותם בהררי קדש, ש"ס וזוהר הק' וכו', אלא שבמקום אחד מדבר ע"ד שרש הרע המחייחו, עליו נאמר שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו, ובמקום הב' מדבר כשירוד למטה שאז נעשה באמת רע גמור, עליו נאמר נתן עיניו במקדש ראשון והחריבו,

ומבואר הענין בלקו"ת בד"ה ויעש משה נחש (פרשת חקת) לרבנו הזקן, אשר השנה שנת המאה וחמשים להסתלקות הילולא שלו.

(ב) לשאלתו ביאור מ"ש במק"א למהר"ל מפראג דהמקרא והמשנה על ידם המעשה ואין התלמוד שייך לדבר זה, דקשה לו, שהרי בכ"מ מצינו תלמוד מביא לידי מעשה וכו'

כי מלת תלמוד כוללת כמה ענינים, ובכ"מ לפי המדובר בו, ובמאמר רז"ל (קדושין מ' ע"ב) המכוון מלת משנה היא פסקי הלכות, שבזמנם הי' זה כלול במשנה, והפלפול בזה נקרא בשם תלמוד, ובדוגמא זה הוא עד ימינו אלה,

האברך ארי' יעקב: האלפערן, עדזמיר.

יסודותם בהררי קדש: ע"פ תהלים פז, א.

חוהר הק': ח"ב קסג, א (הובא בלקו"ת שנסמן להלן — כמשל הזונה עם בן המלך המבואר בזהר").

שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו: ב"ב טז, א.

נתן עיניו במקדש ראשון והחריבו: סוכה נב, א.

בלקו"ת בד"ה ויעש משה נחש (פרשת חקת): סא, סע"ד ואילך.

מ"ש במק"א למהר"ל מפראג: נתיבות עולם, נתיב דרך ארץ פ"א; ושם: "ובקדושין (מ', ב') כל שישנו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ לא במהרה הוא חוטא . . ולא אמר בתלמוד שמזכיר תמיד עם המקרא ועם המשנה, כי המקרא והמשנה על ידם המעשה ואין התלמוד שייך לדבר זה כלל כי הוא פלפול בלבד, וכאן ר"ל שלא במהרה הוא חוטא כיון שיש עמו המעשה אשר יעשה, שהוא בתורה ובמשנה וד"א, לכך אינו בא לידי מעשה של חטא".

תלמוד מביא לידי מעשה: קידושין שם. וש"נ.

ובמאמר רז"ל (קדושין מ' ע"ב): "כל שישנו במקרא ובמשנה כו'" — המובא בנתיבות עולם שם.

תוכן המאמר

ענין הנגעים הוא מחמת הסתלקות אור החכמה, מוחין דאבא, והתיקון לזה הוא ע"י המשכת מוחין דאבא, שזהו"ע והובא אל הכהן, הממשיך אור אבא. וענינו בעבודה, שממוחין דאימא נמשך הרצוא (תפלה), ומהרצוא לבד יוכל להסתעף יניקת החיצונים, ולכן צ"ל גם ענין השוב (תורה).

ענין נגעי בתים, שעל ידם נותץ הבית ומוצא המטמוניות של זהב – העלאת ניצוצות הקדושה שבלעו"ז, שע"ז נעשה יתרון האור.

הקשר למזמור השמים מספרים, דנהרין ונציצין, שהוא בחי' פנימיות דמוחין דאו"א שמאירים ביום השבת; ואין נסתר מחמתו – שהחום והאור שמבחי' הפנימיות דמוחין דאו"א, מאיר לכללות כל ההשתלשות, ועד שנמשך גם במקום המטמוניות שהם בהעלם והסתר, ופועל העלאת הניצוצות.

בס"ד. ש"פ מצורע, ז' ניסן, ה'תשמ"א

(הנחה בלתי מוגה)

להביץ ענין הנגעים (כמ"ש בפרשתנו¹ זאת התורה לכל נגע הצרעת וגו', בהמשך למ"ש בפרשה הקודמת² אדם כי יהי בעור בשרו וגו'). הנה איתא בלקו"ת³ שמבואר בע"ח⁴ שסיבת הנגעים הוא מחמת הסתלקות אור החכמה, מוחין דאבא (שזהו ענין צרעת, דתרגומו סגירו), והיינו שמאיר רק מוחין דאימא (בינה). והתיקון של הנגעים הוא להמשיך המוחין דאבא (חכמה).

(ב) **ויש** לקשר זה עם המזמור⁵ למנצח מזמור לדוד השמים מספרים וגו', שאומרים בתפלת שחרית של שבת. דהנה, בפירוש פסוק זה איתא בזהר⁶ כד נהיר יממא ביומא דשבתא סליקו דחדוה סליק ככולהו עלמין כו', כדין השמים מספרים כו', מאי מספרים, אי תימא כמאן דמשתעי סיפור דברים, לאו הכי [וי"ל, שאם הכוונה לספור דברים, הול"ל מדברים, ולא מספרים], אלא דנהרין ונציצין כו'. ומבואר בסידור⁷ ובפיה"מ (מהדו"ב)⁸, שסיפור דברים הוא בחי' חיצונית דמוחין דאו"א שמאירים בימות החול, משא"כ מנהרין ומנציצין הוא בחי' פנימיות דמוחין דאו"א שמאירים ביום השבת. וזהו גם מ"ש בהמשך המזמור⁹ תורת ה' תמימה משיבת נפש, דאורייתא מחכמה דאבא עלאה נפקת¹⁰, ויש בה ג"כ ששה מדות, כשר פסול טמא טהור כו', וכאשר ז"א דאצילות מקבל מוחין דאו"א עצמם, כמו בשבת, אזי נקרא תורת הוי' דז"א תמימה, במוחין שלימים. ואזי היא משיבת נפש, שעל ידה נמשך נשמה יתירה לאדם בשבת¹¹, שהו"ע הארת מוחין דאו"א עצמם בז"א. וי"ל שגם ענין תיקון הנגעים הוא עי"ז שמאיר בז"א (לא רק מוחין דאבא מלבד מוחין דאימא, אלא) בחי' הפנימיות דמוחין דאו"א.

זו (המו"2).

(1) יד, נד.

(6) ח"ב קלו, ב.

(2) תזריע יג, ב ואילך.

(7) עם דא"ח — קעח, ג [רסה, א] ואילך.

(3) פרשתנו כד, ג. וראה גם לקו"ת תזריע

(8) בתחילתו.

כג, ב. סהמ"צ להצ"צ מצות טומאת מצורע

(9) פסוק ח. וראה סידור שם קפג, ד [רעג,

ק, א ואילך.

ב]. פיה"מ שם.

(4) שער לז (שער לאה ורחל) פ"ז.

(10) זהר ח"ב סב, א. פה, א. קכא, א.

(5) תהלים מזמור יט. — כנראה בקשר

(11) ראה תענית כז, א. ביצה טז, א.

לאמירתו בברכת החמה, ביום ד', ד' ניסן שנה

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנ"ש שיחיו שברכו אותו, י"א ניסן*, ה'תשל"ה

בלתי מוגה

ע"פ מאמר רו"ל "כל המברך מתברך" בברכתו של הקב"ה ש"תוספתו מרובה על העיקר"¹ — יתן השי"ת לכאו"א מכס עם בני ביתו חג כשר ושמת, ויהיו כל ההכנות כדבעי, ע"פ דברי האריז"ל³ שהנזהר ממשוהו חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה. ויה"ר שתהי' שנה של צדקה, תורה, עבודה וגמילות חסדים.

(*) אחרי חזרתו מהציון הק', התפללו א. רמב"ם הל' נשיאת כפים בסופן. שו"ע תפלת מנחה, ואח"כ נכנסו זקני אנ"ש ובירכו אדה"ז או"ח סוסר"א. אותו ואת הרבנית שתליט"א. (2) ב"ר פס"א, ד. (1) ראה סוטה לח, ב. ירושלמי ברכות (3) הובא בבאה"ט או"ח רסתמ"ז. וראה ספ"ח. הובא בתוד"ה ואברכה — חולין מט, גם לעיל (תו"מ ח"פ) ע' 15. וש"נ.

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א להת' שיחיו לפני עריכת הסדר, ליל א' דחג הפסח, ה'תשל"ו.

בלתי מוגה

ענינו של חג הפסח הוא — "מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות"¹. ויה"ר שיקריים בפסח זה ה"מדלג" על ה"מדלג"², בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש. חג הפסח כשר ושמת.

(1) שה"ש ב, ח. וראה גם ד"ה קול דודי גו' דש"פ מצורע, שה"ג; י"א ניסן (לעיל ע' ... ואילך). (2) ראה גם שיחת אחש"פ ס"ה ואילך (לקמן ע' ... ואילך).

... ואילך; ע' ... ואילך). וש"נ.

לכחי' אורח דלעו"ז, אורח כנשים⁵⁴ (המבואר גם בפרשתנו⁵⁵), ועי"ז הנה גם המטה ביותר מתהפך לטוב כו'.

(ו) **ומכל** הנ"ל מוכן גם בנוגע לכללות עבודת האדם בזמן הגלות, בארץ עניי⁵⁶, שתכלית הירידה היא בשביל העלי' שנעשית ע"י מעשינו ועבודתינו במשך זמן הגלות⁵⁷. וכמו כנגעי בתים, שהכוונה בזה היא שע"י ניתוץ הבתים ימצאו את המטמוניות של זהב כו', שזוהי כללות העבודה דזמן הגלות בהעלאת ניצוצות הקדושה כו' (כמו בגלות מצרים שביררו את כל הניצוצות באופן דוינצלו את מצרים⁵⁸), בבתים מלאים כל טוב⁵⁹ כפשוטו. ועד שבאים למעמד ומצב דכי תבנה בית חדש⁶⁰, בית המקדש השלישי⁶¹, שיהי' באופן של חידוש ועלי' שלא בערך, בית נצחי, כמ"ש⁶² מקדש אד' כוננו יריך, בגאולה האמיתית והשלימה, גאולה שאין אחרי' גלות⁶³, ע"י משיח צדקנו.

- (54) וירא יח, יא.
 (55) טו, יט ואילך.
 (56) מקץ מא, נב.
 (57) תניא רפ"ז.
 (58) בא יב, לו. וראה תו"א בא ס, ג.
 (59) ואתחנן ו, יא.
 (60) תצא כב, ח.
 (61) ראה צרור המור תצא שם, ר"ז.
 (62) בשלח טו, יז. וראה פרש"י עה"פ.
 (63) זח"ג רכא, א.
 (64) ראה תורה ה"ג ונאמר — פסחים קטז, ב.

(ג) **וביאור** הענין בעבודת האדם, ובהקדים החילוק שבין מוחין דאימא למוחין דאבא, שממוחין דאימא (בינה) נמשך בחי' הרצוא, וממוחין דאבא (חכמה) נמשך בחי' השוב¹². והענין בזה, דהנה, גבי נדב ואביהוא שעבודתם היתה בתכלית הקדושה, כמ"ש¹³ בקרובי אקדש, מצינו ששתויי יין נכנסו¹⁴, שהו"ע נעלה ביותר, כי, יין המשמח אלקים ואנשים¹⁵ הוא בחי' בינה¹⁶, כמ"ש¹⁷ אם הבנים שמחה, ואמרו רז"ל¹⁸ נכנס יין יצא סוד, היינו שישנו ענין הנעלם (בחי' סוד), וע"י היין הוא בא לידי גילוי והתלהבות כו' בבחי' הרצוא לאלקות בלי שוב¹⁹. אמנם עבודה זו אינה כדבעי, כיון שתכלית הכוונה היא שיהי' בחי' שוב דוקא, כי, מצד בחי' הרצוא למעלה, יהי' העולם למטה בבחי' תוהו, והרי לא לתוהו בראה אלא לשבת יצרה²⁰, אלא תכלית הכוונה היא לעשות לו ית' דירה בתחתונים²¹, היינו, לא רק דירה לו ית', אלא ההדגשה בזה היא שהדירה צ"ל בתחתונים דוקא, ולכן צ"ל הענין דנכנס בשלום ויצא בשלום²². וזהו ענין השוב, שהוא מצד בחי' מוחין דאבא, בחי' החכמה, כמארז"ל²³ איזהו חכם הרואה את הנולד, פי' שרואה כל דבר איך נולד ונתהווה מאין ליש בדבר ה'²⁴, ולכן ה"ה בטל במציאות ממש בבחי' שוב.

וב' ענינים אלו בכללות העבודה הם עבודת התפלה ולימוד התורה, שהם ב' מיני הילוך, הילוך מלמטה למעלה, רצוא, והילוך מלמעלה למטה, שוב²⁵. דהנה, תפלה היא העלאה מלמטה למעלה, שזהו"ע סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה²⁶, והו"ע הרצוא שנעשה ע"י ההתבוננות בתפלה (כדאיתא בשו"ע²⁷ ומבואר בארוכה בדרושי חסידות), שזהו מצד

- (12) לקו"ת פרשתנו שם (כה, ב). סהמ"צ ח"ג ע' 987. ח"ז ע' 125. ובכ"מ. להצ"צ שם.
 (13) שמיני י, ג.
 (14) ויק"ר פ"ב, א. פרש"י שם י, ב.
 (15) שופטים ט, יג.
 (16) לקו"ת סוכות עט, ד. סידור (עם דא"ח) קטו [קעח], ד ואילך.
 (17) תהלים קיג, ט. וראה לקו"ת שם.
 (18) שמע"צ פח, ד. סידור שם. סה"מ תש"ט ע' 111. וש"נ.
 (19) עירובין סה, א. ובכ"מ.
 (20) ראה אוה"ח אחרי טז, א. מאמרי אדמו"ר הזקן אתהלך לאזוניא ע' לג ואילך.
 (21) אוה"ת אחרי ע' תקלח. ד"ה אחרי תרמ"ט פ"ב (סה"מ תרמ"ט ע' קנו ואילך). לקו"ש
 ח"ג ע' 987. ח"ז ע' 125. ובכ"מ.
 (20) ראה ישע"י מה, יח.
 (21) ראה תנחומא בחוקותי ג. נשא טז.
 ב"ר ספ"ג. במדב"ר פ"ג, ו. תניא רפ"ז.
 ובכ"מ.
 (22) חגיגה יד, ב. ירושלמי חגיגה פ"ב ה"א. וראה לקו"ש ח"ג ע' 990.
 (23) תמיד לב, א.
 (24) תניא פמ"ג.
 (25) ראה סה"מ תרפ"ב ע' רסח. תרצ"א ע' שיא. ועוד.
 (26) ויצא כח, יב. וראה זהר ח"א רסו, ריש ע"ב. ח"ג שו, ריש ע"ב. תקו"ז תמ"ה (פג, א).
 (27) ראה או"ח סצ"ג.

בחי' בינה, מוחין דאימא. ותורה ענינה המשכה מלמעלה למטה, כמ"ש²⁸ כי מן השמים דברתי עמכם, שהו"ע השוב, מצד בחי' חכמה, מוחין דאבא. ובפרטיות יותר יש בתורה ובתפלה גופא ב' בחינות אלו. דבתורה גופא הנה תושב"כ היא בבחי' המשכה מלמעלה, ותושבע"פ היא בבחי' העלאה מלמטה²⁹. וזהו תושב"כ היא בחי' יום ותושבע"פ היא בחי' לילה³⁰. ועד"ז בתפלה גופא, שעם היותה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה (העלאה), הרי נאמר³¹ והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו, לא רק עולים אלא גם יורדים. וכן הוא בפשטות הענין, שהתחלת התפלה היא באופן של עלי' למעלה ע"י בקשת צרכיו, ואח"כ נעשה מילוי הבקשה, היינו ההמשכה למטה, שזהו"ע שארית התפלה, שיר של יום וכו', עד לסיום התפלה בפסוק³² והי' ה' למלך על כל הארץ גו', שהו"ע קבלת מלכותו ית' למטה. אבל בכללות הנה ענין התפלה הוא הרצוא והאהבה, כמאמר³³ לית פולחנא כפולחנא דרחימותא, וענין התורה הוא השוב שבא מצד הביטול, וכמאמר³⁴ ונפשי כעפר לכל תהי' (ועי"ז) פתח לבי בתורתך (משא"כ בתפלה שהו"ע הרצוא והאהבה, הרי גם עובד הוי' באהבה כתענוגים הוא בבחי' יש מי שאוהב³⁵. ואע"פ שגם הלומד תורה יש בו תוקף המציאות, ועד שהוא משנה את מציאות העולם, כמארו"ל³⁶ עה"פ³⁷ לא-ל גומר עלי, הרי אין זו המציאות שלו, אלא כמ"ש³⁸ ואשים דברי בפין, אני המשנה המדברת בפין³⁹, וכדאיתא בזהר⁴⁰ מאן פני האדון הוי' דא רשב"י, וכמאמר רשב"י⁴¹ בחד קטירא אתקטרנא כו', והרי דוקא אצל רשב"י הי' הענין דתורתו אומנתו⁴², כולל גם הדיוק בתיבת אומנתו, שהמשיך את התורה בעוה"ז התחתון שיש בו מציאות של אומנות).

ד) **והנה** מבחי' הרצוא לבד יוכל להסתעף יניקת החיצונים, שזהו תוכן ענין הנגעים (שמהם נמשך יניקת הקליפות⁴³) שנעשה מצד

28) יתרו כ, יט.
 29) ראה תו"א בראשית א, ריש ע"ג.
 30) ראה תו"א שם ו, ד. ובכ"מ.
 31) ויצא שם.
 32) זכרי' יד, ט.
 33) ראה זהר ח"ב נה, ב. ח"ג רסז, א. לקו"ת שלח מב, ג. קונטרס העבודה פ"א. פ"ג ואילך.
 34) "אלקי נצור" בסוף תפלת העמידה
 35) (ברכות יז, א). וראה לקו"ת במדבר טו, ריש ע"ג.
 36) ראה תו"א וז"ל, א. יתרו סז, ג.
 37) ראה תו"א בראשית א, ריש ע"ג.
 38) תהלים נו, ג.
 39) ישעי' נא, טז.
 40) ראה מגיד מישרים ויחי, בא, תשא, ויקרא.
 41) ח"ב לח, א.
 42) זח"ג רפח, א.
 43) שבת יא, א.
 44) עץ חיים שם. לקו"ת פרשתנו שם (כה, רע"א).

הסתלקות מוחין דאבא, שמאיר רק מוחין דאימא שמהם נמשך בחי' הרצוא לבד. והתיקון לזה הוא ע"י המשכת אור אבא, שהו"ע השוב, ובעבודה הו"ע התורה, כנ"ל. וזהו מ"ש⁴⁴ והובא אל הכהן, כי הכהן הוא הממשיך אור אבא. ושייך גם לענין התורה, כי כהן ענינו תורה, כמ"ש שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפייהו⁴⁵, יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל⁴⁶. וזהו ג"כ מ"ש⁴⁴ זאת תהי' תורת המצורע, ולא נאמר טהרת המצורע, כי ענין הצרעת הוא מצד הסתלקות מוחין דאבא, חכמה, שהו"ע התורה, ולכן אין תיקונו אלא ע"י עסק התורה. וזהו ג"כ ענין ביום טהרתו⁴⁴, כי גם ענין הטהרה (ועד להפיכת הטומאה לטהרה) נעשה ע"י התורה כו'⁴⁷.

ה) **ובהמשך** לזה ישנו גם הענין דנגעי בתים, שעז"נ⁴⁸ כי תבואו אל ארץ כנען ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם, ופירש רש"י, בשורה היא להם כו' לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כו' וע"י הנגע נותן הבית ומוצאן, שענין זה מורה על מציאת ההעלאת ניצוצות הקדושה שבלעו"ז, שע"ז נעשה יתרון האור כו'.

וגם ענין זה קשור עם המזמור השמים מספרים גו' (כנ"ל ס"ב), כי בהמשך המזמור נאמר⁴⁹ ואין נסתר מחמתו, והיינו, שהחום והאור שמבחי' הפנימיות דמוחין דאו"א, מאיר לכללות כל ההשתלשות בהשוואה אחת כו', ועד שנמשך גם במקום המטמוניות שהם בהעלם והסתר, ופועל העלאת הניצוצות כו'. וזהו גם מ"ש⁵⁰ ישיש כגבור לרוץ אורח, ישיש בגימטריא כתר⁵¹, והו"ע המשכת הכתר, ועי"ז נעשה כגבור לרוץ אורח, שמורה על המשכת השפע במהירות גדולה, כמו עד מהרה ירוץ דברו⁵², שזהו מצד החמימות שמבחי' הגבורות, כמו החמימות שבזרע שיורה כחץ⁵³, ועד שמגיע למטה מטה ביותר, עי"ז שנמשך בבחי' אורח, שאורח הוא לא רק כמו דרך שנמשכת מחדר והיכל המלך אל עיירות שמחוץ לעיר הבירה, אלא באופן שמגיע גם לפינה הכי נדחת, עד

44) פרשתנו יד, ב.
 45) מלאכי ב, ז.
 46) האזינו לג, י.
 47) לקו"ת שם — מזח"ב פ, ב.
 48) פרשתנו שם, לד.
 49) פסוק ז. וראה סידור ופיה"מ שם. קרח.
 50) שם, ו. וראה סידור שם קפב, ב [רעא], ראה חגיגה טו, א.
 51) רמ"ז לזח"א ט, א. מאורי אור אות י סעיף לד. או"ת לתהלים (יהל אור) ע' סה. שה"ש ח"א ע' כו. המשך תער"ב פקי"ד (ח"א ע' רכ [ע' רחצ]).
 52) תהלים קמז, טו. וראה לקו"ת ס"פ קרח.
 53) רמ"ז לזח"א ט, א. מאורי אור אות י סעיף לד. או"ת לתהלים (יהל אור) ע' סה. שה"ש ח"א ע' כו. המשך תער"ב פקי"ד (ח"א ע' רכ [ע' רחצ]).
 44) פרשתנו יד, ב.
 45) מלאכי ב, ז.
 46) האזינו לג, י.
 47) לקו"ת שם — מזח"ב פ, ב.
 48) פרשתנו שם, לד.
 49) פסוק ז. וראה סידור ופיה"מ שם. קרח.
 50) שם, ו. וראה סידור שם קפב, ב [רעא], ראה חגיגה טו, א.
 51) רמ"ז לזח"א ט, א. מאורי אור אות י סעיף לד. או"ת לתהלים (יהל אור) ע' סה. שה"ש ח"א ע' כו. המשך תער"ב פקי"ד (ח"א ע' רכ [ע' רחצ]).
 52) תהלים קמז, טו. וראה לקו"ת ס"פ קרח.
 53) רמ"ז לזח"א ט, א. מאורי אור אות י סעיף לד. או"ת לתהלים (יהל אור) ע' סה. שה"ש ח"א ע' כו. המשך תער"ב פקי"ד (ח"א ע' רכ [ע' רחצ]).